

Մատիտը եւ նիւնոն

կար ու չկար, բան մըն ալ չկար... (Է, ինչո՞ւ
չկար)
մատիտս առի, կլոր մը գծեցի... (մ... աջ ձախ,
վեր վար... աջ ձախ, վեր վար, վեր)
կլորին մէջ՝ երկու կլորիկ կլորակ... (քով քովի,
վրայ վրայի
զոյգ մը կետեր, (աջ ձախ, վեր վար, օ)
զոյգ մը գծիկներ,
դարձան զոյգ մը աչուկներ...

երկու գծիկներ,
մէկը ուղղահայեաց,
միւսը՝ հորիզոնական,
դարձան քիթ ու բերան...

ապա՝ թել թել մազեր,
երկար մազեր... (հովը թել թել կը տանի...)

փուչիկ մը ուռեցուցի,
դարձաւ վզիկ, (երկար վզիկ)
փորիկ (խոշոր փորիկ)
եւ անշուշտ պորտիկ...
փորիկէն զոյգ մը թեւեր,
զոյգ մը թաթիկներ,
հինգ (մէկ, երկու, երեք, չորս, հինգ)
եւ հինգ՝ (մէկ, երկու, երեք, չորս, հինգ)
տասը մատիկներ... (ծափիկ ծափիկ
ծիրանիկ...)

վերջապէս՝ զոյգ մը տոտիկներ,
եւ կօշիկներ... (կարմիր կօշիկներ)

իսկ երբ կարմիր կօշիկը կապեցի,
ինծի նայեցաւ լալան, (լալան... լալան)
ժպտեցաւ ու փախաւ... (նր փախաւ)

կար ու չկար...